

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

BRÆNDPUNKTET.

Nr. 5.

April

1912.

Til Brændpunktet.

—:—

Jeg er virkelig imponeret af Redaktionens aabne Ærlighed, idet den opfordrer Læserne til skriftligt at udtale deres Mening om Bladet, og stolende paa dens Ærlighed takker jeg forud for Optagelsen. Efter at jeg nu flere Gange har banket og er bleven banket af Redaktionen for min Oppositions Skyld, griber jeg nu Pennen for at udtale mig om „Brændpunktet“, ikke som Fjende men som Ven, hvilket bedes bemærket.

Det var sandelig med Forundring, at jeg læste Artiklen „Grev Bonde og hans Hus“. — Tror Redaktionen mon, at Læserne ikke holder andre Blade end „Brændpunktet“, eller vil det mon konkurrere med de københavnske Aviser? (Jeg siger ikke min Avis af!!) — Desuden tænker jeg med Rædsel paa, at vi her i Byen har 9 Teatre foruden Panoptikon og et større Antal Biografteatre osv. osv. Om selve Artiklen skal jeg kun bemærke, at naar man lige undtager Fru Neiiendam og Hr. Joh. Poulsen,

maa de øvrige Skuespillere jo føle sig overordentlig smigrede — især Hr. Neiiendam med sin interessante Maske. Lad Skolebladet for Fremtiden være fri for Teateranmeldelser! — Selv for Hr. Rodes Stykker! Husk, at Bladet udkommer jo dog kun een Gang om Maaneden med 8 smaa Sider!

Fremdeles synes jeg, at Redaktionen hellere maatte fornærme een æret Indsender end alle Læserne ved at besvære dem med tarvelige Vittigheder og slet Poesi. Er det virkelig saa vanskeligt at finde Stof? Indfør f. Eks. en Diskussion som angaar alle her ved Skolen. O, du ophøjede Redaktion, synk dog ikke saa lavt, at du starter et Blad for at tjene Penge; men husk, at du er Talsmand for Skolens Interesser! Lad Redaktionen bestaa af Medlemmer fra flere Klasser! Husk, at hver Klasse har sine Interesser, og at Bladets nuværende Ledelse staar i Fare for at blive ensidig! En Redaktion bør være hævet over alt Klikkevæsen, — eller forsvind Skoleblad hvorfra du kom, — til 1 G. Hold nu og

da Skolemøde eller lignende! Og I — Læsere — slaa Kreds om „Brændpunktet“, støt det, tag aktiv Del i hvad der vedrører det, og husk, at det bør være Skolens Blad!

Paa II G's Vegne:

Knud Wolff.

Børge Tengnagel Jørgensen.

Den 18 Marts 1912.

Det har glædet os at modtage dette Indlæg, dels fordi det viser, at Læserne virkelig har Interesse for Bladet, dels fordi det giver os Anledning til samlet at imødegaa de forskellige Angreb, der er rettede mod Bladet.

Det har øjensynlig kostet 2 G nogen Anstregelse at blive enige om denne Artikel (den er nemlig dateret 18. Marts, medens vi først modtog den 22. Marts); men Resultatet er da ogsaa blevet et ret vidtløftigt Aktstykke, der beskæftiger sig med mange forskellige Punkter. Vi skal nu se lidt nærmere paa de enkelte af disse.

En stor Del af Artiklen (sprækket med diverse Udraabs- og Spørgsmaalstegn) drejer sig om Anmeldelsen af „Grev Bonde og hans Hus“ i sidste Nr., der synes at have ophidset Hr. Knud Wolff og Konsorter stærkt, ja i saa høj Grad, at de ikke generer sig for at uddele smaa ironiske Sidebemærkninger til de Trykfejl, der desværre havde ind-

sneget sig i den. — Det er aldeles ikke Redaktionens Hensigt at bringe stadige Teateranmeldelser, men Hr. Helge Rodes Stykke er virkelig et saa interessant og betydeligt Værk trods alle sine Svagheder, et saa ærligt ment Tilløb til det nye danske Drama, der vertes paa, at vi mente, at en Anmeldelse af det vilde interessere i det mindste en Del af vore Læsere, om end ikke alle snævertsynede Personer. — Men som sagt, vi skal ikke saa ofte „forundre“ vore Læsere paa den Maade.

Saa er der et Klageraab til „den ophøjede Redaktion“ om at varetage Skolens Interesser. Selvfølgelig er der intet vi hellere vil, men lad os faa at vide, hvor Tampen brænder! Vil 2 G ikke være saa venlig at give os et Emne til den Diskussion for hele Skolen, vi skal „indføre“?

Hvad angaar Problemet Skolemøder eller lignende vil vi anbefale Indsenderne at gennemgaa de 3 første Numre af Bladet (som man absolut faar Indtryk af, at de ikke har læst). De vil der finde en ikke uinteressant Diskussion, der udmærket viser, hvordan Stemningen for „Skolemøder eller lignende“ almindelig er. Men derefter vil d'Hrr. maa ske indrømme, at det ikke er „Brændpunktet“, der har stillet sig i Vejen for Afholdelsen af saadanne?

Med Hensyn til Bladets Ledelse lader det til, at II. G. ønsker en Redaktion med 10 á 20 Medlem-

er. Oprigtigtalt — er der nogen der tror, at det vilde være hengemtæssigt? — Nej, sikkert ikke.

Vi gentager derfor kun vor opfordring fra forrige Nummer: enhver Læser bør skrive Bidrag til Bladet om Emner, der interesserer ham.

Tiisidst skal vi lige sige et par Ord om den Sag, som Indsenderne er gaaet helt uden om: skolens økonomiske Tilslutning til Bladet.

Der tales op ad Stolper og ned ad Vægge om „Skolens Tilslutning“ og „Talsmand for Skolens Interesser“ o. s. v., o. s. v.; men læs Bladet, det er der kun et forsvindende Mindretal af Elever, der gør. Som et talende Eksempel: I 2. G., der tæller 12 Elever (de ivrige Kritikere af Bladet) er der købt 1 — eet — Eksemplar af Nr. 4: — alligevel vil de have, at „Brændepunktet“ udelukkende skal støtte sig paa Skolen!

Som Situationen nu er, maa vi lige saa høj Grad tage Hensyn til vor Læsekreds uden for Skolen, og derfor kan vi desværre ikke gøre Bladet saa løst som vi gerne vilde.

Vor Klodes Saga.

Af I. O. Bøving-Petersen.

287 Sider. G. B. N. F.

Magister B.-P.s nye Bog „Vor Klodes Saga“ er udkommet. Naar jeg med faa Ord — thi

en længere, saglig Kritik ser jeg mig desværre ikke i Stand til at give — skulde karakterisere denne Bog, saa er det min Mening om den, at Begyndelsen om Vulkanerne er meget morsom, medens noget om Vand- og Vinderosion og slige banale Ting til Dels er kedeligt, og endelig at hele den anden, saakaldte historiske Afdeling af Bogen interesserer mig i højeste Grad.

I sit Forord gør Forfatteren opmærksom paa, at han har lagt særlig Vægt paa „De virkende Kræfter“, hvilket er Benævnelsen paa Bogens første, store Afsnit, fordi det er dem der skaber Forstaaelsen af de Resultater, som tilsammen udgør Jordens Historie, og han har gjort fuldstændig ret i det.

Naar saa Bogens sidste Del alligevel ønsker mere interessant og farverig, er det maaske kun fordi man i „De virkende Kræfter“ har faaet Oplysning om de forskellige elementære Grundsætninger for at forstaa Bogens anden Del, „Jordens Udvikling“, saa at Forfatteren nu paa Grundlag af disse kan give en mere detailleret og overordentlig morsom Skildring af selve vor Klodes Udvikling. Maaske er det ogsaa, fordi Magisteren i denne historiske Del af sin Bog citerer saa meget; thi han maa dog give mig Ret i, at man ikke køber en Bog af en saa skattet Skribent som I. O. Bøving-Petersen for at læse Rørdam, Ussing, Reusch og andre Folks geologiske Udgydel-

ser; men til Gengæld lader jeg det heller ikke være usagt, at Forstudierne til et saa vidtomfattende Værk som „Vor Klodes Saga“ vilde blive ret uoverkommelige, hvis man ikke kunde søge Tilflugt hos sine „Klassikere“. Desuden virker „Jordens Udvikling“ langt mere fantasi-vækkende og derfor særlig tiltrækkende for mig, medens Skildringerne af Luftens, Vandet samt Dyre- og Plantelivets Virksomhed er saa forfærdelig videnskabelige og prosaiske.

Endelig har jeg kun at bemærke, at Bogen er flot udstyret med udmærkede Illustrationer, godt Papir og smukt, stort Tryk, og at Omslagstegningen er særdeles diskret og stilfuld, altsaa — alt i alt — et pænt lille Værk, som især alle unge studerende burde have staaende paa deres Reol.

Bygm.

Fra Maaned til Maaned.

Hvad er der egentlig haendt i denne Tid? Saa forfærdelig meget er det ikke. Efter Kalenderen skulde Foraaret være begyndt; men langt fra. Det stormer, regner og sner endnu værre end om Vinteren.

Og Paaskeferien, hvordan er den gaaet? Jo, nogenlunde; — jeg taler selvfølgelig ikke om Konfirmanderne, for dem er den vel gaaet storartet, de faar jo haade i Pose og Sæk og kan

derfor tillade sig Fernøjelser, vi andre ikke kan. — Skærtorsdag var det en Glæde at se K. B. I. banke „Kammeraterne“. K. B. kæmpede drabeligt for Danmarks Ære med Fødderne.

Apropos Ære. Der er kommet en ny Ære, en Ære paa 75 kg. Jeg mener selvfølgelig Julius. Han er mere værd end det samme Antal kg. af Ordner. Lad os nu haabe at han maa trives bedre end Slangæggenes sidste Paaske, hvor man beskyldte Direktør Dreyer for at være en Lurendrejer. Brygger Jacobsen kunde her gøre en god „Gerning ved at give Haven „Spir“ til et Elefanthus, for det er stor Synd at sælge Kaspar.

Skolen har ogsaa faaet en Ære, thi foruden Landets bedste Svømmer huser den nu „Riget's bedste Spejdere, nemlig F. Hvass' Patrouille, der vandt Bladets Førstepræmie i Spejderkonkurrencen.

Ja, saa er der ikke mere, med mindre man vil tage „Vore Forfædre i Karrikatur“ med; men det skal man ikke, for man skal „ære de unge“ altsaa med andre Ord, Spejdere, Fodboldspillere og Elefantunger leve.

Sp.

Land og By.

—:—

Aftenstund og Morgengry
nogle af os, vi beskuer
Himlens lyse, hvalte Buer

fra de smaa og trange Stuer
i den store, grimme By,
Ofte kun i Næ og Ny
for vort Helbred at bevare
bort vi ses med Tog at fare
for at aande Luften bare
under Træers grønne Ly.

Indeklemt af Væg og Mur
Byens mange Tusind Sønner
ofte i de usle Rønner
under Luftens Dæmpe stønner
i det knapt tilmaalte Bur.
Alting gaar i samme Dur:
Vogne rasler, Ruder klirrer,
Byens Larva ens Nerver pirrer
og dens Virvar en forvirrer
naar man gaar en lille Tur.

Og bestandig er der Liv:
Rastløs Mængden sig fornøjer
med de tarveligste Løjer,
mens de altid, stadig døjer
for at finde Tidsfordriv.
Og Kritiken som en Kniv
man benytter, naar man taler,
sladrer op om Byskandaler
og paa Væggen Fanden maler
for at yppe Strid og Kiv.

Helligdag og Søgnedag,
alting i det samme flyder,
intet nyt til dem frembyder,
der bestandig Livet nyder
i et mindre dydigt Lag.
Naar vort Liv da ligger bag:
hvilken Tomhed vi betragter,
bort til Djævelen forpagter
Livet, som vi selv foragter
i dets tomme Velbehag.

Byens Natteliv med Bal,
hvor de skønne figurerer

mens de „Kærlighed“ prøber
med en tyk og rig Grosserer,
vidner om et slemt Forfald;
men det ender med et „Knald“,
thi bestandig ufortrøden,
langsomt sonet bliver Bøden
— nu som altid før — ved Døden,
der forretter kun sit Kald.

Bort fra denne Jammer! Bort!
Ud, hvor Ensomhed sig dølger
dér, hvor Byliv ikke følger
Øresundets blide Bølger
paa Naturens store Kort!
Hvilken slem og sjælden Tort!
At forjage Fryd og Hygge
ved i disse Gader stygge
ej paa Land(!) at bo og bygge,
synes mig dog lovlig haardt.

Hvorfor denne sære Pagt?
Hvorfor virker som Magneter
Byens Liv og dens Gebeter
hist paa Povl og her paa Peter
med en saadan vældig Magt?
Endnu, stadig, uforsagt
Bonden, han sig kan formaste
Le og Rive bort at kaste
for til Byen straks at haste,
som hans Kærlighed har vakt.

Borte fra den store Stad
Bonden ellers Aaget griber,
er vel og' af den Kaliber,
at det næsten aldrig kniber
med at gaa til Arbejd' glad.
Lykkelig fra fyldte Fad,
mens en Bi om Kinden summer,
roligt nu han Mælken skummer,
mener, her er ingen Kummer,
ingen Nød paa Drik og Mad.

Hisset høres Bondens Ko; han har meget Græs paa Vænge, lune Hønsedun i Senge, hist i Kisten nogle Penge til en ung og frugtbar So. Korn og Hø han har i Lo, Faar — og deriil „Fylla“, Hesten og et Lommeuhr i Vesten samt sin egen søde „Kesten“, som han elsker højt og tro.

Og naar Helligdag det er, Vognen han af Skuret trækker, „Fylla“ Sletøj belægger, Linerne til Kønen rækker og i Vognen hende bær'; snart er Bøgeskoven nær, Vognens Støj i Ekko gjalder, Pisken stadigt lystigt knalder med et „gyseligt“ Rabalder her paa denne Søndagsfærd.

Og naar Maanen bliver mat, hjemad atter Bonden vender — ellers ved han, Kønen skænder, for med sine grove Hænder paa sin Mark at tage fat. Alting gaar for ham saa glat: Arbejdsslid hans Kones Fætter med en kraftig Haand ham letter, saa at ikke mer' det trætter, bliver de end' ved til Nat.

Naar til Slut da Bonden gaar ned til sine Fædre, døde, efter han har tjent sin Føde gennem Markens gyldne Grøde i de mange, svundne Aar, da, naar Døden til ham naar, mæt af mange, lange Dage, sammen bort de to maa age; hin ej vender mer' tilbage, Dødens Time atter slaar!

D. u.

Interview.

Vi modtog Lørdag d. 6. April den glædelige Meddelelse at Ellen (NB. Elefanten) havde faaet „en lille“ og da Kaspar i den Anledning var udstødt af Familiens Skød, besluttede jeg at samle mine Laser sammen, og tage ud for at interviewe den i dens nye Lejlighed i Tapirhuset.

Da jeg aabnede Døren til Kaspars og Flodhestens Fællesgemak, fandt jeg Kaspar vandrende rastløs op og ned ad Gulvet, mens den engang imellem stod stille og betragtede sin Nabo Flodhesten.

Jeg hilste venligt paa Kaspar: Mit Navn er „R—e“, Medarbejder ved „Brændpunktet“. Kaspar værdigede mig ikke et Blik, og jeg, der er lidt ny i Faget vidste derfor ikke, hvad jeg skulde foretage mig og blev staaende temmelig flov henne ved Døren, med Hatten i Haanden. Flodhesten derimod rejste sig høfligt og bukkede.

Kaspar vedblev at gaa hurtigt rundt i et 8 Tal, medens den stirrede stift frem for sig og saa temmelig aandsfraværende ud. Den mindedes sikkert hin stoite Tid, da Bech-Olsen og Peter Sabroe hørte til dens Omgangskreds, medens den nu maatte finde sig i, at en simpel Journalist gjorde mislykkede Forsøg paa at interviewe den.

Jeg tog Hatten paa, derpaa bukkede jeg dybt tog den af

igen og sagde: „Maa jeg ønske Deres Højvelbaarenhed fhv. Cirkusartist til Lykke med Broderen!“

Kaspar led som han ikke hørte det, men skulede arrigt til mig.

Jeg søgte at gøre det godt igen, ved at spørge til hans Moder, men dette bragte ham til pludseligt at gaa hen til Muren, læne sit Hoved imod den og sukke dybt.

For sidste Gang prøvede jeg at faa en Konversation i Gang, gik lige løs paa det ømme Punkt og spurgte om han virkelig vilde finde sig i at blive smidt ud af „Reden“ af saadan en „snottet“ Unge som Julius. Han svarede heller ikke denne Gang, men da jeg, ideel jeg betragtede Interviewet som afsluttet, buk-kende forlod Værelset, saa jeg han prøve sin Hugtænder paa Muren.

R—e.

Fra Skolen.

Den 27. Marts holdt Hr. Bøving Petersen Foredrag om „Havets Erobring“ for en altfor lille Tilhørerskare. Foredraget, der var ledsaget af en lang Række udmærkede Lysbilleder, vakte almindelig Bifald.

Gymnastikeksamenen d. 28. forløb i alle Henseender paa det bedste. Hele Skolen fra Fællesklasserne til Gymnasiet

var i Ilden og Opvisningen, der iøvrigt ikke var meget afvekslende overværedes af et interesseret Publikum.

„Kære Brandpunkt“.

Da en mangeaarig Erfaring i Forretningssager har vist mig, at en Vare, især mellem Skoledrenge, kun kan faa Afsætning mellem den 1ste og 4de i Maaneden, eller rettere sagt i et Tidsrum af 4 Dage efter at Maanedspengene er blevet udbetalt, opfordrer jeg den ærede Redaktion at tage under Overvejelse, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt at lade „Brændpunktet“ udkomme den 1ste i Maaneden og ikke den 15de.

Med Højagtelse.

Povl Levig.

Denne Sag — med samt dens skæbnsvangre Kendsgerning om Lompepengene — har vi allerede drøftet, men tænker ikke før efter Sommerferien at kunne føre Reformen ud i det praktiske Liv.

Red.

Solformørkeisen. Solformørkeisen forløb planmæssigt, ogsaa paa Skolen. Kl. 9 holdt Dr. Burrau, Skolens Astronom et Foredrag for Mellemskolen og Gymnasiet i Gymnastiksalen.

Senere paa Dagen blev der givet et Par Fritimer og Elever og Lærere samledes i Gaarden forsynede med alle Slags Se-redskaber for at betragte det sjældne Fænomen.

Naar Brændpunktet“ denne Gang kommer noget senere, end det egentlig fra Begyndelsen var Meningen, og hvis en Del af Stoffet derved er blevet lidt forældet, saa maa Læserne alene skyde Skylden paa Bogtrykkeren. For Fremtiden skal Redaktionen — saa vidt det er os muligt — sørge for, at Bladet udkommer i rette Tid.

Vi forstaa jo saa godt, i hvilken „Spænding“ de ivrige Købere af „Brændpunktet“ befinder sig i, naar det bare er en lille Smule forsinket, men — —

Husk Skolens Boghdl.

H. A. SØLLING,

H. C. Ørstedsvej 42

(Hj. af Forchammersvej)

Telf. 2340

Stort Lager af Skolebøger og Skolerekvisitter til Henrik Madsens Skole.

Redaktionen sluttet 8. April :: Næste Numer udkommer ca. 15. Maj.

Køb Brændpunktet	<p>Harald Børgesen, Frederiksberggade 28 Alle Slags Sportsrekvisitter</p>	Brændpunktet Annoncer i
---------------------	--	----------------------------

H. Christensens Bog- & Papirhandel,

Gl. Kongevej 105 — Telf. 2664.

Eget Bogbinderi. :: Eget Bogtrykkeri,

Leverandør til Henrik Madsens Skole.

Alle Skolebøger.

Alt Skolemateriel.

Poul Holm.

Silkegade 11

Gymnastik- og Sportsdragter
Gymnastiksko og Fodboldstøvler.

Leverandør til
Henrik Madsens Skole.

Poul Holm

Silkegade 11.

Vor Frue Boglade.

Største Udvalg af udenlandsk Litteratur i billige Udgaver.

— Forlang Katalog —

Nørregade 13. Tlf. 9612.

Boldspilrekvisitter

købes bedst og billigst i Foreningen

til Indkøb af Boldrekvisitter.

Vestervoldgade 8.

København B.

(Aarskontingent 50 Øre)

Udgivet af Elever i I. G. Redaktion: Ryesgade 101. Telefon Øbro 2405.

G. Elton's Bogtrykkeri, Solievej 9.